

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΣΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑκαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΗΛΙΑΔΗΣ ΔΙΕΤΟΥΤΗΣ.

Κάτω τὰς χεῖρας.

Ἦν καὶ ἀσφαλτέστερον ἢ φύσις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἣν ἀκολούθησαν οἱ ὑπουργοὶ ἡμῶν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ἀρκεῖ μόνον νὰ δικαιοσύνη τις τὴν θέαν ἣν ἔλαβον τὰ ὑπουργικὰ ὄργανα ἀπέναντι τῶν περὶ τῆς Αὐστριακῆς πολιτικῆς ἀποκαλύψεων τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῶν Καίρων τοῦ Λονδίνου. Ὁ μὲν ἀνταποκριτὴς ὑπερμάχεται ὑπὲρ τῆς ἀπειλουμένης Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, τὰ δὲ ὑπουργικὰ ὄργανα ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ μετὰ σκευδότητος καὶ κκογλωσσίας τοικύτης, οἷα μάλιστα θὰ ἦτο ἀνεκτὴ, ἂν οἱ ὄροι ἀντεστρέφοντο, ἂν δηλονότι ὁ μὲν ἀνταποκριτὴς ἐζήτηε νὰ πωλήσῃ τὴν Ἑλλάδα, τὰ δὲ ὑπουργικὰ ὄργανα νὰ τὴν προασπίσωσι. Καὶ δὲν εἶναι ἀπλῶς οἱ ΣιβιτανοΓονίδει οἵτινες ὑβρίζουσι τὸν φιλέλληνα ἄνδρα, ἀλλὰ πάντες οἱ διευθύνοντες τὸ κόμμα, αἰσθανθέντες ὅτι αἱ ἀποκαλύψεις περὶ τῆς Αὐστριακῆς πολιτικῆς ἀποτελοῦσι κεφάλαιον κατηγορίας ἐπὶ προδοσίᾳ κατὰ τῶν ὑπογραψάντων τὸ ἔγγραφο τῆς 31 Μαρτίου, ἐξεβράσθησαν ἐκ τοῦ πυθμένου ὅπου τέως ἡσύχως καὶ ἀκρῶς κατέτρωγον τὸν κερπὸν τῆς προδοσίας τῶν καὶ συμμυχήσαντες μετὰ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ μᾶλλον γεγυμνασμένων προδοτῶν τῆς Τεργέστης, προσπαθοῦσι διὰ τῆς βοῆς καὶ τῆς ὀργῆς νὰ ἐπισκοτίσωσι τὴν εἰδεχθῆ τῶν τεκταινομένων ὄψιν, ἣν ἀπεκάλυψεν ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν Καίρων.

Τοσούτη δὲ εἶναι παρ' ἡμῶν ἡ σύγχυσις γνωμῶν καὶ πραγμάτων, ὥστε τὴν ἔμνην τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους διεξάγουσιν οἱ ξένοι καὶ μέρος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὴν δὲ προδοσίαν προασπίζει αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ ὄργανα αὐτῆς. Ἐὰν δὲ ἐκ τῶν φαινομένων ἀπέκλειτο νὰ κρίνωμεν καὶ περὶ τοῦ ἀποδησομένου, ἔπρεπε νὰ γνωματίζομεν εὐθὺς ἀπὸ σήμερον ὅτι ἡ ἀπώλεια

τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν κυριαρχίας εἶναι μόνον ζήτημα χρόνου. Καὶ πῶς εἶναι τῶ ὄντι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες οἵτινες θὰ προτείνωσι τὸ στήθος κατὰ τῆς Αὐστριακῆς λόγχης; Ἡ ὧρα δὲν ἀπέμνημεν εἰσέτι ἐκπλήσσομα τὸν πονηρὸν καὶ δόλιον χαρακτῆρα τοῦ κ. Κουμουνοδούρου εἶναι ἡ μόνη συνάδελφος ἣτις δὲν ἀπηλπίσθη ὅτι θὰ λευκάνῃ τὸν αἰθίοπα. Ἀπὸ ἐξ μηνῶν καθ' ἐκείστην ἀνεκαλύπτει τὴν Ἀμερικὴν, τὴν πονηρίαν δηλ. τοῦ κ. Κουμουνοδούρου, καὶ ὅμως δὲν ἀπηύδησεν εἰσέτι ἀνακαλύπτουσα. Ἀλλὰ τὰ βυσσοδομούμενα ἐν Ἀνατολῇ χρῆζουσι πλειοτέρας πρωτοτυπίας καὶ ἤσσανος μελαγχολίας, τὴν ὁποίαν ἐπιπέσει ἐπὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἢ σύμπραξις αὐτῆς μετὰ στοιχείων ἀντεθνικῶν.

Ἄν τοῦτο ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θεωρεῖται οὐχὶ ἀληθές, προσκκοδόμεν αὐτὸν νὰ ἀπορνηθῇ ποῖον ἄλλην ἐρμηνεῖν δίδει εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τῆς τελευταίας Νέας Ἡμέρας. Ἄς εἴπῃ ἡμῶν ἂν τὰς κατωτέρω περιουπὰς δύναται νὰ γράψῃ τις ἢ κάλαμος γεγυμνασμένος ἐν τῇ προδοσίᾳ:

«Ἐὰν τὸ ἀνεκτοβούλιον τῆς Βιέννης υἰοθέτει τὴν ἀποδομένην τῇ Ρωσίᾳ φιλοδοξίαν καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐπιζητεῖ ἢ νὰ δεσπῶσῃ ἀντ' αὐτῆς ἐν Ἀνατολῇ, ἡ πολιτικὴ του θὰ διηγείρῃ τὴν αὐτὴν δυσπιστίαν ἣν διεγείρει καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ πκνσλαβισμοῦ.»

Στεροῦνται λοιπὸν ὡς ἀληθῶς οἱ ἐν Βιέννῃ φιλοδοξίαι καὶ ζητοῦσι ἄλλο τι ἢ νὰ δεσπῶσιν ἐν Ἀνατολῇ; Πρέπει τῶ ὄντι νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἀποκοιμίσωμεν τὴν δυσπιστίαν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς δυνάμεως ἐκείνης, ἣτις ἀπερόρησε τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἑρζεγοβίνην, ἣτις κατέχει τὴν Μητροβίτσαν, τὴν κλειδὰ τῆς δυτικῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου, ἣτις ὑποθάλλει τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ ταραχάς, ἣτις ἔσπειρα πρῶκτορας καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν, ἣτις ἔγεινεν ἡ κυρίως αἰτία νὰ στερηθῶμεν τοῦ

Όλυμπου και τής Πρεβεζής. Είναι συκοφαντία ή αποδιδόμενη τή Αυστρία φιλοδοξία; Αλλά τότε διατί ο άρρογογράφος τής Νέας Ημέρας επιφέρει κατωτέρω :

«Η άμεσος Αυστριακή επικράτεια άπκράιτητος ένδέχεται να κατστή μόλιον έν ταις χώραις εκείναις τής Αλβανίας και τής Μακεδονίας ένθα τό συμμιγές τοϋ πληθυσμοϋ κωλύει προς τό παρόν πάσαν όριστικήν άποκατάστασιν».

Η Αυστριακή λοιπόν κατάντησις ένδέχεται να κατστή άπκράιτητος μέχρι Ίωαννίνων, αλλά θα είναι συκοφαντία να διασχυρισθώμεν ότι θα κατέλθη άναποδράστως και μέχρι τής Πρεβεζής; Η ένδέχεται ο άυστριακός τής Μητροπόλεως στρατός να κατέλθη μέχρι Γρεβενών και Βιτωλίων άπαραιτήτως, θα είναι δέ συκοφαντία, άν είπωμεν ότι κατά φυσικόν λόγον θα άφκράση και τήν Χαλκιδικήν και τόν Όλυμπον και τήν Θεσσαλονίκην; Ο κ. Τρικούπης δέν άγνοεί ότι ή Νέα Ημέρα έν Αθήναις μέν κατ' ούδέν διαφέρει τοϋ Τηλεγράφου, άλλ' έν Ηπειρώ και Μακεδονία και τῷ Όλύμπω άναγνωσκείται πλείοτερον τής Ωρας και τοϋ Μή Χάνεσαι. Άπκρίτεται λοιπόν από σήμερον να άποφανθῆ επί των ιδεών τοϋ φύλλου τούτου, ών τούς συντάκτας έχει έν Αθήναις συνεργάτας.

Προκειμένου περί νέας πολιτικής πάλης επί ζητήματος ούτω σοβαροϋ και ήμεις και πάς Έλληνα πρέπει να έχη σκεψεί ιδέας περί των άρχων των πολιτικών ήμών κομμάτων. Ημείς οίτινες έχομεν προσωπικούς έχθρούς τούς έχθρούς αυτης και τούς προδότες, ήμείς πρό πάντων δέν δυνάμεθα ούδδ κατ' ελάχιστον να ανεχθώμεν τοιαύτας άντιφάσεις. Μία είναι ή οδός τής τιμής; και τοϋ καθήκοντος, έφ' ης; θα συνκνηθώσι πάντες οι Έλληνες κατά τής Αυστρίας και των μισθωτων αυτης όργάνων. Δέν θα άρήσωμεν να είσχωρήση μεταξύ ήμών ή προδοσία και ή μακακία. Βδελυτόμεθα τήν προστασίαν τής Ρωσίας, άλλά βδελυτόμεθα περισσότερο τήν Αυστριακήν προστασίαν, διότι ή τελευταία και πλείσιστε-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Τέλος πάντων με χίλια δύο τραχμάκια, άνεδοκταεβάμακτα εις τα ύπουργεία, συστάσεις, παρκλήσεις, μέσα και ύποσχέσεις, κατώφλωτες και ο κ. Αμάκας να τύχη τοϋ διορισμοϋ τοϋ Υπαστυνόμου.

Αμα έλαβε τό χαρτί, έσπευτεν άμέσως να δώση τόν έρκον τής ύπηρεσίας και χωρίς πεκπη, δια να μη χάση μιζή ήμέρας μισθοδοσία.

Τήν έπιούσαν έν τή συγκλήτῳ των βοηθών, γραμμυτέων και κλητήρων, τακτικών τε και εκτάκτων, ο ύπαστυνόμος ήγόρευσε τάδε.

Κύριοι.

Η σεβαστή κυβέρνησις εύρηστήθη να με άνκθέση τήν ύπαστυνομίαν τοϋ τμήματος τούτου.

ρον ήμών έφθατε και ούχι άδύνατον να τύχη τής Ευρωπαϊκής επιδοκιμασίας. Πριν ή λοιπόν εκλέξωμεν τούς έχθρούς ήμών και φίλους, άπκρίτομεν ίνα ο άρχηγός τής Αντιπολιτεύσεως άποφανθῆ επί των έζης; ιδεών τής Νέας Ημέρας.

«Αλλ' έπίτην θάττον ή βράδιον επί των έρεπιών τοϋ Όθωμανικοϋ Κράτους άνοδύλη σύμπλεγμα άνεξκρήτων Κρατών, δέν θα ήναι ίτως άδύνατον να άναλάβη έπ' αυτών ή δυναστεία των Αψβούργων τήν επιτεράτην εκείνην προστασίαν, ήρ ήσκησεν επί αιώνιας όλους έν Γερμανία και ήτις αποτελεί χρησιμωτάτην έγγήσιον και κατ' έμφυλίαν σπαργυών και κατά ξενικών κατακτήσεω».

Αντιθέτως προς τα ύπουργικά έργα να θεωρώμεν τόν Έλληνα συντάκτη των γραμμών τούτων πλείσιστερον προς τήν Αντιπολίτευσιν ή τόν άγγλον εϋπκρήτην κ. Στίλμυν. Ίνα μη φανῆ λοιπόν ή έπίσημος αντιπολιτευσις επιδοκιμάζουσα όσα γράφει έν αυτης έργα να άποδοκιμάση αυτα διακρηδήνη και πνηγυρικώς. Αλλως; θα άναζητήσωμεν άλλωστ τά στοιχεα τής εθνικής σωτηρίας.

ΔΟΣΤΟΥ

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Εύρισκόμεθα εις άνησυχίαν ένεκεν τής έξ Αθηνών άπουσίας τοϋ κ. πρωθυπουργοϋ. Αλλά τώρα μετά τήν άφιξιν τοϋ πρεσβευτοϋ τής Γερμανίας κ. Ράδοβιτς διακηρύττομεν ότι κληροχιάζομεν έντελώς.

Τώρα ότε φιλοξενούμεν πλέον πκρ' ήμιν τόν κ. Ράδοβιτς, νομίζομεν ότι τάχιστα πρέπει να επκνήλθη και ο κ. Αγγελος Βλάχος έν τής αποδημίας του; διότι άνκμφύλω; θα έχη τήν άνάγκην του.

Γνωρίζετε πώς λέγονται οι Αυστριακοί γαλλιστί;

Επιθυμώ να σας βλέπω καθροϋ; και τακτικούς εις τήν ύπηρεσίαν σας προς άποφυγήν παρκπόνων.

Είπε άλληθές, ότι πρώτην ήδη φοράν διορίζομαι εις τήν θέσιν τής ύπαστυνομίας, ήτις ύπαστυνομία επιθυμώ να διατελῆ καθ' όλα άσπιλος.

Έν τή άπειρία μου ζητώ τήν πεφωτισμένην συνδρομήν όλων ήμών, όπως με διαφωτίητε εις πολλά ζητήματα και τήν έν γένει τής ύπηρεσίας διεξκωγήν, ήτις διεξκωγή δέν να γίνεται καθ' όλους τούς τύπους των νόμων.

Ελπίζω, ότι τό άγρυπνον βλέμμα ήμών θα γνωρίζη όλους τούς ύπόπτου διακωγής; οϋ; επιθυμώ να γνωρίσω και έγώ, όπως και έγώ γινώσκω τούτους χάριν τής ύπηρεσίας.

Ακούω, ότι πολλοί ένκνεμίζονται να παρκείνωσι τάς άστυνομικάς δικτάσεις, πρξγμα τό όποιον ποτώς

Autres chiens, ήγουν άλλοι σκύλοι. Τῷ όντι μετά τούς Ρώσους είναι και αυτοί άλλοι.

Τα ύπουργικά φύλλα ονομάζουσι κατκόρω; τόν κ. Κουμουνοδούρον τόν έλευθερωτήν. Ωστε τώρα μένει να ιδώμεν τίς θα μιζή έλευθερώση από τόν έλευθερωτήν αυτόν.

Όμιλών τις περί τής γλιτζής; αντιπολιτεύσεως τοϋ κ. Τρικούπη ετι περιμένει, έλεγε, από πολιτικόν σκλόνη ποϋ κάτω είναι ζαχαροπλαστειον κι' άπάνω ζοχαδοπλαστειον».

Ό εκ των συνεργατών τοϋ κ. Ξένου Ταγματάρχη Ουτιέ άφου άπελιπίσθη περί τοϋ παρκ, όστις μάλιστα τόν άνγκαιόυσε δια να φύγη εις τήν Γαλλίαν, ήρχισε να βρίζη τούς Έλληνες έν ταις προς τόν Σίγμα Ξένον επιστολαίς του, μεταξύ δ' άλλων μιζή λέγει: «ότι μπορούμε και τόν Βασιλέα μας να πωλήσωμεν αντί μιζή λίρας».

Ό κ. Ουτιέ θα μιζή πηρε για Σκώτους οίτινες όταν ήγαμλώτισαν τόν Κάρολον Α'. τόν επώλησαν άδρότατα εις τούς Αγγλους, οίτινες όμως είχαν άνάγκην τής κερκλή; του και έδωσαν όσα όσα.

Αλλά τό και' ήμις; (τοϋ Έλληνος) ήδυνάμεθα να χαρίσωμεν άκόμη και τήν μίαν λίραν εις τόν κ. Ουτιέ, άφου μάλιστα έχει τόσην άνάγκην χρημάτων.

Ό μέλλων ιστορικός όστις θα διηγηθῆ όλας τάς παριπετείας αυτινες προηγήθησαν και παρκολούθησαν τήν κατάληψιν των Έπαρχιών θα σημειώση προς τούς άλλους ότι εεπί τῳ κοσμοχκροσούνη αυτῳ γεγονότι δημοτελεί; παρετέθησαν εϋωχίαι προς τιμήν τής ύπουργικής Έλλάδος. Η ελληνική μαγειρική υπερκοντίσασα τήν μεγάλην αυτης προμήτορα ρωσικήν, εξετέλεσε θαύμακτα γαστρονομικών νεωτερισμών. Οι Ευρωπαίοι Λού-

δέν μου άρέσκαι, και επιθυμώ όλους τούτους επίσης δι' ήμών να τούς γνωρίσω, και να τούς γνωρίσω κακά, δια να γνωρισθώμεν κατὰ τήν διεξκωγήν τής ύπηρεσίας καλλίτερα.

Πακτοπώλας, κρεπώλας, μπκκκλωπώλας, κενά-βους, άρτοπακωτά, σινοπώλας, έμπορούς, ιχθυοπώλας, λοκροσιόλας, γαλλικτοπώλας, κούρεας, μαγειρούς τε και ξενοδόχους, κροτσέους και κερκωγετες, κερεπώλας, και λοιπούς, όλους αυτους άύστηρως πρέπει να επιτηρή ή ύπηρεσία, ήτις ύπηρεσία ούτω μόνον δύναται να διεξκωθῆ καλώς.

Ταυτα είναι να σας είπω χάριν τής ύπηρεσίας, ως άνθρωπος τοϋ καθήκοντος τής ύπηρεσίας.

Ταυτα είπών ο αξιότιμος κ. Υπαστυνόμος διέλυσε τόν κύκλον και άνήλθεν έν τῳ δωματίῳ των άνκρίσεων σοβαρώ; και ταλαδών τήν έδραν του.

κουλλοι εκπεπληγμένοι ήκουον τα νέκ είδη των όψων και ή Έλλάς δευτέρην φοράν εκινδύνευε ν' αποθῆ ή διάσκαλος τοϋ κόσμου. Έν ύποσημειώσει ο άναγνώστης βλέπει τό νέον τοϋτο έδεσμητολόγιον (menu).

Ίδου και ή έποσημείωσις

«Προς τιμήν εκάστης τάξεως έφευρέθη τότε και νέον είδος φαγητοϋ.

Δια τόν Βασιλέα. Ταξειδία αλά δημόσιον Ταμείον, με λάδι άτελώνιστον.

Δια τούς ύπουργούς. Προπαρκσικουκι αλά Πετμεζα. Δάνεια αλά Τσιγγρό.

Δια τούς επιμελητάς. Σκωκρίθκρο αλά Τάκο, άλλογα ωκά αλά Ταρταρέζα.

Δια τούς αξιωματικούς. Γαλλόνια αλά ζεϋμα με ρύζι τοϋ συσταίου.

Δια τάς ύπουργικάς εφημερίδας. Κετασχετήριζ αλά έπτα δρχμακί.

Δια τόν ύπουργόν των Ναυτικών. Ρουφοι αλά τορκπίλλα, φιλε σωταί με βκμβκκοκυρίτιδα χοιρίδία ψημένα εις τό ηλεκτρικόν φως.

Δια τούς επιστάτους. Κουρκμακνα αλά βρουσίδη και κοντακας αξιωματικών, ρέγκα αλά φυλακή, τυρι φορέσκο αλά άπόπατος.

Δια τήν Έλλάδα. Λουκμάδες αλά άυστριακή κατοχή. Διά τόν Στέφανον Ξένον. Κυλόπηττα αλά άναπαρκαδίξα. Δια τόν Τρικούπη. Ακπαη αλά φούρακτ.

Ωστε εάν δέν παρκδοθῆ ο Βώλος και ο Βασιλεύς δέν παρκδιδεται.

Γεγονότα συνήθως δέν άναγγέλλομεν, άλλ' άφου αι μέν ύπουργικά έσιώπησαν, αι δέ αντιπολιτευόμενα δέν τό έμυρίσθησαν, ως σημειωθῆ έν ταις χρονικαίς; ότι μαούνα φορτωμένη περί τά τετρακόσια κιβώτια φυσηγγίων έναυάγησαν έν σταθερξ μεσημέριξ έντός τοϋ λιμένος τοϋ Παι-

Κάτω οι κλητήρες ήρξαντο συνδικλέξωμεν. — Καλά ώμίλησε. Φκίνεταί ότι δέν παίζεις! — Σάν τέτοια και καλλίτερα έχομεν ακούσει χίλιας φοραίς.

Μεταξϋ δύο άλλων εκτάκτων: — Νόνιο, τί ταμπάκο λές να φουμάξη ο τροκνκτός μιζ αφέντης, λές να μιζή κήμη ζυστρι;

— Ας δοϋμε δα θα προηλήση να ξερεγκωργιάση; — Επώνω ο Υπαστυνόμος μετά τοϋ βοηθοϋ του.

— Βχομε τίποτα στο κρεκκητήριο φυλακισμένους; — Ναι, είναι δύο πακτρικά σακνάκια ποϋ ρήμαξαν τούς όρνιθώνας.

— Έτσι; Θα καλοπεράσουν... Να έλθουν! — Ο βοηθός έν τῳ κρεκκητήριῳ προς τούς κικρίους λωξ ποδύτας έν άύστηρότητι ήθους.

— Ας μου κύρ κοπιάσου; ή μουρές σας!..

γιατί είχα την ελπίδα πως θα στείλετε της λίρας, με έσατε με περιελάτε, και μου φέρνετ' όλο γύριμα. Δίχως χρήματα σας λέγω πως ποτέ δεν είμπορείτε Καβούρ, Πάλμεστρων, ή Βίσμαρκ της 'Ελλάδος να γενήτε. "Αν μου στείλετε της λίρας, είσθε πρώτος διπλωμάτης, άλλωθι μένετε για πάντα ένας πρόστυχος Μκνιάτης. Αυτά, φίλε Πανκγιώτου, σας τα λέγω θυμωμένος, και χωρίς να σας προσβάλλω, ο δικός σας — ΣΙΓΜΑ ΞΕΝΟΣ.

Κουμουνοδούρος προς Ξένον.

"Αγκπητέ μου Στέφανε, παράδες σε μη δίνω, και Βίσμαρκ, Πάλμεστρον, Καβούρ ποτέ μου σε μη γίνω. "Αν όμως σύ επιθυμής πολύ ψηλά ν' ανέβης, εξόδευε έλευθερα, χωρίς να μου γυρεύης.

Ξένος προς Κουμουνοδούρον.

(Κρυπτογραφικόν.)

"Εξήντα δυό και τέσσαρα, πενήντα τρία κι' έξη, έκόντεν' ο Κισλάρχαγκ προχθές; να μου της βρέξη, τριάντα πέντε κι' έκατό, εγδόντα και έπτά, γιατί και πάλι γύρευε μπαζίσια και λεπτά.

Κουμουνοδούρος προς Ξένον.

(Κρυπτογραφικόν.)

"Εννέκ, δέκα, ένδεκα, και είκοσι χιλιάδες, από έμένα Στέφανε, μην κρτερής παράδες, έπτά εκατομμύρια και έκατό κι' εγδόντα, και εις την πόρτα του κουρού σση κι' αν θέλης βρόντα.

Ξένος προς Κουμουνοδούρον.

"Ενάμισο, οκτώμισο, παρά οκτώ σαράντα, τον καλό μου για το θεο άμέσω; να γυρίσω, χίλιες χιλιάδες, δυόμισο, παρά έννά τριάντα, ή και τον Σούγκρα στείλετε εδώ να τον πουλήσω.

Κουμουνοδούρος προς Ξένον.

(Κρυπτογραφικόν.)

Δύο και δυό τέσσαρα, εξήμισο χιλιάδες,

την μπυραρία, ζέρεις ποιά σου λέγω, είνε κατι νεοφερμένες μπυραρίες. "Εχε τον νοϋν σου, απόψε θα συμβή ένκ κυγαδάκι... είμαι καλά πληροφορημένος... μπας την αστυνομία... κλειτ' την μπυραρία... τράβα μία καταγγελία του διευθυντού, κουβάλησε μέσα της παστρικάς ελας...

— Κατάλαβα... Μαίνε ήσυχος.

— Και ένκ άλλο... "Εκείνον τον μπκαλά ένκα στο στενό, κοντά στη γειτονιά μου, εκείνον τον τσικνμπέτι που λέγω... Ξέρεις. "Εχει άπ' έξω σωρό σκουπίδια, βαρέλια, ... αν δεν έχη, είχε, τα είδα τέλος; εγώ χθές, προχθές, τέλος πάντων παρά 7 ήμερών... Πάρε δύο κλητήρας... πιστοποίησε πως είδατε όλα αυτά... στρώμαζε μία καταγγελία σκουπιδιών... και αν μου μωυρήση κάθησέ τον μέσα στο φρέσκο και τράβα του μία

σου εγραψα πως δεν μπορώ πεντάρα να σου στείλω, δέκα και δέκα είκοσι και δέκα μυριάδες, και πάψε της μουρμούρας σου, για να μη φας και ξύλο.

Ξένος προς Κουμουνοδούρον.

Δεν φθάνει, Μιζοπάρενε, που δίχως μεντζισόλα έμείναν τα παπούτσια μου, με φοβερίζεις κι' όλα; Πρακκλώ τα λόγια σου να ήναι μετρημένα, και ζέρεις ότι δεν περνούν φοβέρια εις έμένα. "Η θα μου δώσης τον παρξ που ζώδεψα ως τώρα, ή όλα σου τα γράμματα τα βγάζω εις το φράξ. Θα δανεισθώ τον καλό μου και θα πάω στην 'Αθήνα, και ή μου δίνεις τον παρξ, ή γίνεσαι τζορτζίνα. Περίμενε με κι' έρθωσα, και υπογεγραμμένος μένω χωρίς υπόληψη: στα μούτσουνα σου. — ΞΕΝΟΣ.

ΤΕΛΟΣ.

(Το ήμερολόγιον εις το προτεχές.)

SOURIS.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΩΡΟΛΟΓΙΑ. Πρακπονεΐσθε κατὰ της άκριθείς των γηραζάντων εις την ύπηρεσίαν σας κοινών ωρολογίων, ακούσατε όμως και ο ιδικός μας χρόνος πως μετρείται.

"Εχομεν τέσσαρα ωρολόγια, δύο επί των κωδωνοστασίων της Μητροπόλεως, έν επί του κωδωνοστασίου του Παντοκράτορος (δωρον Σωταζής Γερούση) και έν επί της προσόψεως της Νέας 'Αγοράς μας. Βεβαίως επί των δύο αδελφών κωδωνοστασίων της Μητροπόλεως ήσαν περίττα δύο ωρολόγια, διδ το έν είναι εικονικόν δεικνύον δικρώ; 12 παρά 1/4, χρησιμεύει όμως ως σκοπός δικφράων ως έζη; εύρολογίων του λαού:

Τί χρειάζονται τα δύο ωρολόγια μαζί;

Για να μπορούν να βλέπουν την ώρα δύο μαζί άνθρωποι.

καταγγελία επί αντιστάσει ένκντίον της άρχης... Και αν θελήση τάχα να σας πη τίποτα, ότι τάχα εγώ σας έβλακα... Κύταξε εκεί, σε μου σβύση κατι βερσεδιά και τότε άρρήστé τον να πάη στο διάβολο.

— "Απ' αυτό, έννοιά σου και θα ιδής τί ράτσα είμαι.

— Πάει καλά... "Α και άκόμη ένκ άλλο. "Εκείνον τον κρεπωλή στη γωνία, πάρα κάτω δεξιά... ψόφησέ μου τον... Πρόστιμο στο πρόστιμο. Κ' αν τον μπλέξης τίποτα άρτικιάδες, κάνε πρακτικώ ό,τι ήτο βυζανιάρικα εκ των άπαγορευμένων κκι... τέλος πάντων εξκράνισέ τα κατὰ τον νόμον... και στείλε και δυό σπίτι μου. "Α προς τούτοις, το κρετωπωλείον του Βάκχου μένει άργά άνοικτό... κλειττο. Στην μπυραρία του Μπάμ-Μπούμ στείλε ένκ κλητήρα να μένη εκεί να μη κάμουν των ανθρώπων οι μεθυσμένοι τίποτα στρακπάτσκα... Είναι

Γιατί ποτέ δεν πάνε σύμφωνα τα δύο ωρολόγια; Γιατί το ένκ τώρερον οι "Αγγλοι για να βλέπουν τί ώρα ήναι εις την πατρίδα των.

Το δε της 'Αγοράς δεικνύει σταθερώς από της τοποθετήσεώς του ώρα 6 1/2 και τουτο γινόμενον άφορηή όμοίον εύρολογίων π. χ.

Γιατί δε χυει πάντα 6 1/2;

Διότι είναι ή μόνη θέσις, εις ήν ιστάμενοι οι δεκτακι δύνανται να δεικνύωσι και οι δύο την κάτω μεγάλαις χρυσάις γράμματιν επιγραφήν

«ΕΠΙ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΘΑΝΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ.»

Οί δε έννοικισται των μαγαζιέων της αγοράς δικσκέπονται πως να μη πληρώσωιν εις τον δήμον τα έννοικια, άφου έπό της έννοικιάσεως ούτε μία ώρα παρήλα.

Είτιμ λοιπόν εις την όδον 'Ερμού, βλέπεις το ωρολόγιον της Μητροπόλεως δεικνύον 12 και 1/4, σπεύδει να μη κρουση ή σουπα, όδοιπορεί; έν τέταρτον μέγεις ου σθάσης εις την οικίαν σου εις το Τάξι και άκόμη ή σουπα δεν έφρίθη εις την χύτραν υπό της συζύγου σου, έχούσης ως γνώμονα το ωρολόγιον του Παντοκράτορος, όπερ και σύ βλέπεις τότε δεικνύον 12 παρά 1/4. "Αφου λοιπόν είτιμ τόση δύσκολος ή συμφωνία και συντήρησις των μηχανικών ωρολογίων, δικτι δεν κατασκευάζει ο δήμαρχος άρκετά από τα άκριθέστατα και άδάπνα ήλικκά ωρολόγια;

"Η κυκλώπις, ή βροδοπέριος, ή χιονόλευκος, ή καλλιμαζος, ή εύμήκης, ή λεπτή και γλυκαία άμαζών, ή άποθέωσις των νηπιτικωγών, άναχωρεί προτεχώς διότι, λέγουσιν, ή μικρά δεν την θέλει, αλλά μήπως προτεγγίζομεν πλείστορον εις την άλήθειαν ύποπτεύοντες ότι δεν την θέλει ή μεγάλη; "Ωσει άποχιρετώσα την ώραίαν μας φύτιν έμολογεί εις τα "Υψηλά 'Αλώνια. "Τί ώρρηκία θάλασσα! "Φεύγει, τί κρημ! Κλάψατε όσοι άγκηπέτε το ώραίον υπό πην ένδυμα.

ΝΕΙΚΟΣ

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΣΥΡΑΙ

Να σας διηγηθώ κανένα μύθον ή να σας αντιγράψω καμμίαν σκηνήν του δρακματικού ποιητού της Σύρου Λουλουδάκη; "Εχω σπάνιν ύλην; και έσκέφθην και έπε.

καλός άνθρωπος ο κυκλένος και άρινέ του καμμία φορά άνοικτό και έως το πρωί.

Ο βοηθός λαμδάνων ύρος σοβερών.

— "Τώρα με συγχωρείτε να σας πω κ' εγώ κάτι τι;

— "Εμπρός έλευθερώς, τί λόγος.

— Είναι εδώ κάτω ένκ χρτοπαίγιον... και κηλώμυθόν... στον προκάτοχόν σας είχον δώσει πεντακόσις... αλλά έμα; τί μας παίζεις, ήμας δεν έλάθωμεν τίποτα... Πρέπει, είνε χρέος να πληρώση... Τέτοιαι αίσχρα καταγώγια θέλου βάρμα...

— Βέβαια, βέβαια! "Αι; έκει; Και θέλει ρώτημα;

— Ξέρω μιά σπειρα γυτοκλεπτών... αλλά δεν τους ένοχλώ... και ο σκοπός μου είνε να πάρουμε μωρουδικά που έχουν την αποθήκην των κλεψιμαίων... "Αλλά που θα μου πην; θα τους γκαπώσω, θα μου πέσουν

ριπάτησα και εκάπνισα και εζούτησα την γραφίδα μου' αλλά ματαίως; ένδύμυχος φωνή με συμβουλεύει να άφήσω τον κάλαμόν μου; διότι τί να γράψω; περί του Café Chantant? Δυστυχώς και τουτο παρά τα; προσδοκίαις όλων παθόν τελευταίως εξ άνακίαις περδωκε χθές το πνεύμα και ήδη οι άοιδοί του άμέριμνοι άνακύνονται επί της κλίνης των.

"Α; προς τα λοιπά την Σύρον την ξέρετε και την ξέρομεν; το μέγαρον του εκατομμυριούχου καταλαμβάνει το σκότος και ή σιγή, πριν έτι το ώραλόγιον κρούση την έννάτην, και που και που μόνον από των παρθύρων ακούονται χασημάτα προάγγελα έλαφρου και άταρχου ύπνου. Μόνη σωτηρία, μόνη παρηγορία των μελαγχολικών τούτων ψυχών έλπίζομεν να φηθή ο ιταλικός ύικσος μετά της δημοφιλοϋ; Chiaromonte σας, ήτις δεν άμυριβάλλω ότι θα σφαγίστη και εδώ επί του βωμού της εκκτόμθην άνωθ, αίθων τε τελείων.

Μόνον κατὰ έν παρ' όλίγον να πλησιάζωμεν τάς "Αθήνας, κατὰ τον Δάγγειον πυρετόν, όστις παρά ήμερών των μά; έπεσκέφη και όστις κατὰ την γνώμην έκτροϋ, έχοντας πλείστους θυμωκατά; και μετρίαν άξίαν, έμελλε να ρίψη επί της κλίνης τα έννενηντα έκταστά του πληθυσμού μας; συμπεράνει; δε τουτο ο Leclèdre της πόλεως μας, εκ του ότι και άλλοτε εις Κάθρον ένσκήψακ έτον πληθυσμόν προτέχως, χωρίς να λάθη ύπ' όβην την ώραίαν και το κλίμα της αίθιοπίας γη.

Ο πυρετός όυτος έλκει εξ 'Αρκθίας την καταγωγήν, κατὰ δέ την ένέργειάν του προσιάζει πλατείε ατίγματα κάκικα επί του σώματος, άναδιβάλλων την θερμοκρασίαν μέχρι 38°5. "Αλλά εύτυχώς ή γνώμη αυτή του έκτροϋ μας έμπραγματώς μέχρι σήμερα κη' όλην την πόλιν δικψεύδαζαντος της βροχή συνοδευθείσα και υπό κερκυνού τεράζαντος τους πάντας και ού τα ήνα δεν εζέθησαν είτέτι, είναι νομίζομεν άρκετή να κληρίση την άτμοσφαιραν από παντός μολύσματος, και να άφίση ούτω τον έκτρον με την από τρίποδος μεμονωμένην ιδέαν του.

"Τως είναι αυτή ή τελευταία άνταποκρίσι; μου διότι άνωτέρω άνάγκη με κλειεί πλησίον σας. "Επιρλησσομαι όμως να σας γράψω περισσότερα όταν έπιστρέψω, όποτε θα ύπαρχη και το θεάτρον.

MISOS

στα νύχια και μυθιάνω ότι έχουν ίακνή; άξικς πράγματα... Τέτοιαι όντα πρέπει καμμία φορά να κάμη κάνας πως δεν τα βλέπει μέχρι ότου φταίχουν καμμιά καλή δουλειά και τότε... χαρά... Κοπιάστε δώ!

— Σωστό... Τέλος πάντων κάμε ό,τι σε φωτίση ο θεός... "Αιντε στο καλό... "Αν με ζήτητης θα με εβρης ή στο θεάτρο ή εις την μπυραρία. Καλή ύατα και τα μάτια σου τέσσαρα... "Εκείνοι οι κλητήρες κάμουν και κατι δουλειά; άπ' έξω και έχε τον νοϋ να μη μας κοροϊδεύσουν... "Αιντε στο καλό... τράβα.

Ο ύπακτονόμος μόνος. — Βρε θα της δώσω της ύπηρεσίας να κατκλάβη, που ν' άρήση τ' όνομά μου νάμι!

ΠΑΛΙΑΝΘΡΩΠΟΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι τὸν Ὀκτώβριον νέου συνδρομηταὶ λαμβάνουσι δωρεάν τὸ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τρέχ. ἔ., τῆς ἐτησίας αὐτῶν συνδρομῆς λογιζομένης μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Τὸ πρωτεύον σιγαρόχαρτον εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτεύουσας διὰ τὴν λεπτότητα, τὴν ἀξίαν καὶ τὴν καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς κατασκευῆς του εἶναι τὸ σιγαρόχαρτον τοῦ JEAN BARDOU, τὸ ἐπιλεγόμενον

ZOB

Ἐπεὶ αὐτοῦ συνηγοροῦσι **19** μετάλλ. ἀξίας καὶ **3** χρυσοῦ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ὅπου πωλεῖται τὸ ἀληθινὸν ZOB εἶναι τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ
ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΙ

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΙ ΟΙΝΟΙ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΛΕΥΚΟΙ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ἐν ὁδῷ Σταδίου, ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς γερμανικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίκας ἔκτυπονται ἐπισκεπτήρια στιγμικίως διὰ τελειοτάτης μηχανῆς ὡς καὶ χηλογραφημένα.

Χαράσσονται παντὸς εἶδους σφραγίδες, ὡς καὶ ἐπισημαστικαὶ ἐπιστολῶν ἐκτυπούμεναι εἰς διάφορα χρώματα.

Μόνη ἀποθήκη τῶν καταστάτων ἀρίστης κατασκευῆς τοῦ σπουδαίου καταστήματος Edler und Krusche τοῦ Ἄνωβέρου.

Μόνη ἀποθήκη διὰ χονδρικὰς πωλήσεις τοῦ ἀληθοῦς σιγαροχάρτου JOB τοῦ οἴκου Jean Bardou τῆς Γαλλίας.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΟΥ Κ. ΚΟΝΤΕ

Ἐν ὁδῷ Ἁγίου Μάρκου κατὰ τὴν γωνίαν τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσεως.

Εἰδοποιεῖται ἡ πολυἀριθμὸς πελατεία τοῦ πατριῶντου αὐτοῦ Καταστήματος, ὅτι ὅλα τὰ εἶδη γαλλικοῦ ἄρτου κατασκευάζονται ἀρίστης ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς μετρίκας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

εἰς τὴν Μεγάλην Ἀγορὰν, ἀπέναντι τοῦ ὑπορωπαιεῖου τῆς Μεγάλης Πιλοπώλης. Διευθυντῆς τοῦ ὑποκαταστήματος ὁ κ.

ΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ [4|12]

ΠΙΛΟΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΙ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΤΕΡΟΥ ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΟΙ

Γνωστὸν εἶναι εἰς ἅπαντα τὸν ἐκλεκτὸν κόσμον τῶν Πιλοίων καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης τὸ Πιλοπώλειον τοῦ LEON διὰ τὴν εἰδικότητά του ἐπὶ τῆς κατασκευῆς πέλων ἐκ ΦΕΛΟΥ (Liege) ἐλαφροτέρων καὶ τοῦ πτεροῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρὰ πάντων προτιμωμένων καὶ λόγῳ ποιότητος καὶ λόγῳ ὑγείας.

ΤΟ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

ἐπιδίδωκεν πάντοτε τοὺς χρησιμωτέρους νεωτερισμοὺς συμβληθέν μετὰ τοῦ Κατασκευαστοῦ, ἐκόμισεν ἀθροῖνικα κοινύτων πέλων, τοὺς ὁποίους οὐδὲν κατάστημα ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ ἔχη εἰς τόσον εὐθηνὰς τιμὰς.

Εἰς τὸ αὐτὸ Πιλοπώλειον

εὐρίσκει τις καὶ τοὺς περιφρήτους σπιαοὺς ΛΙΑΒΡΟΧΟΥΣΑ, ὡς καὶ μεγάλην Συλλογὴν τῶν κομφοτέρων πέλων

ΠΑΙΔΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΩΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΕΥΓΕΝΕΙΔΟΥ

Ἄπευθυντέον διὰ τὰ περικίτρω εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ Ζηλοπλοκιστέον Ἀχιβοπούλου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν ὁδῷ Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς αἰκίας Φιλήμονος, παρὰ τὴν πλατεῖαν Συντάγματος.

ΤΥΠΟΙΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΑΡΡΗΓΟΥ